

Een moreel tableau, maar toch een film van belang

Beyto

Regie Gita Gsell

Met Burak Ates, Dimitri Stapfer, Ecem Aydin

Beyto doet het fantastisch op zijn Zwitserse school. Zijn ouders van Turkse komaf zijn trots. Hij ziet er goed uit en excelleert zowel bij het zwemmen als in zijn bijbaan. Er is alleen één probleem, althans in deze traditionele Turkse omgeving: Beyto valt op mannen. Hij heeft dat lang weten te verbergen, maar wanneer twee kennissen Beyto zien dansen bij een lokale pride-demonstratie, is het hek van de dam. Zijn ouders zien als enige oplossing wat traditionele gemeenschappen in dit geval al eeuwen doen: een huwelijk afdwingen en zowel de man als zijn jonge bruid ongelukkig maken.

Krap drie sterren, omdat *Beyto* een sympathieke film is met het hart op de juiste plek. Maar zeker de eerste helft is gefilmd alsof het om een televisiesoap gaat, waar alles volgens volledig te voorspellen

lijnen verloopt. Meer een moreel tableau met een boodschap die wordt opgedreund, dan een film.

Dat is geredeneerd vanuit esthetisch oogpunt. Vanuit maatschappelijk oogpunt maakt de film voor jonge Turken die niet in het hetero-hokje passen zichtbaar wat zelden of nooit te zien is. Het belang daarvan kan niet overschat worden.

Fascinerend is trouwens de tweede helft van de film die grotendeels in een traditioneel Turks dorp is opgenomen, waar de huwelijksceremonie moet plaatsvinden. Wisten de bewoners daar aan welke film ze precies meewerkten? Of hebben de makers een beetje ge-jokt? De tweede helft redt de film, vooral omdat die lastige vragen niet uit de weg gaat.

Ronald Rovers

Trouw 2/6